

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 14. De modo cognoscendi vocationem divinam ad certum statum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Sicut non habuit præmij meritum, ut September
vocaretur, sic inchoat meritum supplicij,
cùm vocatus venire neglexit. *Aug.*

DIES XIV.

De Modo Cognoscendi di-
vinam ad statum certum
vocationem.

I.

Nihil est Majoris momenti, quàm sta-
tum aliquem amplecti, ad quem à
Deo vocamur; nihil magis necessarium
juxtà, ac difficile, quàm id cognoscere. A-
mor nostri ipsorum, cupiditates, affectus
immoderatus, quo in voluptates, & ho-
nores ferimur, reverentia, & obsequendi
studium, quo amicos nostros prosequimur,
amor, interior grati animi sensus, & obe-
dientia, quam consanguineis nostris debe-
mus, præjudicia mundi, decentiæ condi-
tioni, & natalibus nostris affixæ, liberta-
tis amor, natura denique ipsa, & ratio; sed
natura corrupta, ratio perversa, con-
spirare videntur ad obducendum oculis nostris ve-
lum, ut percipere non posse nobis videamur
omnia hæc lumina, quibus Deus nos
illustrat, ad monstrandam nobis suam de-

September certo vitæ statu eligendo voluntatem. Sed qua ratione, Domine, hoc velum penetra- bis; cum illi ipsi, qui per id excæcantur, cæcitatem suam ament, & lumen horreant, veriti, ne id eis voluntatem tuam aperiat, quam ipsi sequi recusant?

II. Ad cognoscendam Dei super statu nostro voluntatem, necessarium est, ut nos ipsos, Deum, & illos, qui nobis loco Dei sunt, consulamus. Consulere in primis nos ipsos debemus, & proprium nostrum animum, sed non animum istum corruptum, & imbecillum; sed animum qui rationi obsecundet, animum imbecillitatibus, & in compositis suis affectibus liberum, animum sincero Dei voluntatem cognoscendi, eamque sequendi desiderio flagrantem, animū attentū, & docilem ad vocem Dei, qui nobis hac super re semper loquitur, si eum audire velimus. Nam Deus præcipue est ille, quem ad cognoscendam eius voluntatem, consulere nos oportet: quis enim melius illam nobis aperire, quam ipse potest, si velit? Et cur non vellet? si enim nos obligat ad sibi obsequendum, semetipsum etiam obligat ad voluntatem nobis suam aperiendam, qui enim ad sequendam Dei voluntatem adstringi possem, si lumen eam intelligendi mihi negaret? id sanè mi-

hi

hi impertiri obstrictus est : sed vult simul , September.
ut illud à se petam ; dicamus igitur , sed
frequenter cum Divo Paulo. *Mi Deus ,*
quid me vis facere ? Cum Samuele : *loquere Act. 9. 6.*
Domine , quia audit servus tuus. Vel deni-
que cum Davide : *Notam fac mihi viam , in 1. Reg 3. 9.*
qua ambulem. Si ipsius lumina ferventer *Psal. 142. 8.*
non minùs , quàm constanter expetamus ,
credimùsne , ipsum nobis ea negaturum ,
cùm tamen ea quotidie largiatur peccato-
ribus , qui iisdem resistunt ? is toties nobis
etiam tunc locutus est , cùm eum audire
nollemus ; & nunc taceret , ubi sincero vo-
luntatis ejus cognoscendæ desiderio ipsius
voci nos attentos præstamus ? si id faceret ,
an non verbis , & providentiæ suæ deforet ?

III. Deus aliquoties tam clarè hac su-
per re loquitur , ut non possimus eum non
intelligere , tamque fortiter , ut ferè non
possimus eum non sequi. Sic locutus est
Matthæo , & Paulo. Sed hic ordinarius
divinæ Providentiæ Stylus non est. Si
Deus voluntatem suam tam apertè , & per-
spicue nobis non indicat , vult , ut eos , qui
nobis ipsius sunt loco , nempe conscientiæ
nostræ directores accedamus. Sic Divum
Paulum misit ad Ananiam , qui mentem ei
divinam enucleatiùs explicaret. Vult , ut
rationem nostram consulamus , nobisque

R-5 ob-

September. ob oculos ponamus finem , ob quem in mundum venimus ; ac tum , ubi ejus momentum ritè comprehendimus ; mox ad hunc finem efficaciter tendere statuamus , viamque tutissimam , & brevissimam eo pertingendi eligamus . Ratio nobis monstrabit , hanc viam esse statum , in quo plurima media ad hunc finem pertingendi sumus inventuri ; & minora , paucioraque obstacula , quæ nos à dicto fine averrant . Zelus insuper , quo in salutem nostram ferri nos oportet , ad eum arripiendum nos impellet . Si verò ratio nimis debilem se deprehendat , & ne decipiamur , timeat , mortem consulat ; quæ salutaria suggeret consilia . Conetur homo eos animi sensus concipere , quos tunc habiturus est , eamque partem eligat , quam in ultimo hoc momento elegisse se vellet : sic malam electionem instituere non poterit .

Vtere hac ultima regula , non modò in statui electione , sed & in omnibus alijs deliberationibus , & dic tibi metipsi : quid in articulo mortis fecisse me vellem ?

Relinquant iter rectum , & ambulant per vias tenebrosas . *Prov. 2. v. 13.*

Licet in limine Pater jaceat , per calcatum perge patrem , siccis oculis ad vexillum Crucis evola . *Hieron. Epist.*

DIES

